

Tijdschrift tot bemoediging, lering en bevestiging in de waarheid,
die in Christus Jezus is.

J.v.d.Heijdenstr. 17, 3817 JE Amersfoort. Tel. 033 4619171
Zie www.JezusVerlosser.nl e-mail: info@JezusVerlosser.nl

De Heer is goedertieren

O liefdevolle God, die w' onze Vader noemen,
U loven wij tezaam,
Uw goedheid en gena zijn nooit genoeg te
roemen;
lof zij uw grote naam!
Lof zij uw grote naam!

Wie zou als wij, o God, uw liefde kunnen prijzen?
Wij zijn uw eigendom!
Geen engel kent als wij uw grote gunstbewijzen;
U zij de roem alom!
U zij de roem alom!

Ver boven d' eng'lenschaar wordt ons een plaats
gegeven,
door Jezus ons bereid.
O Vader, U zij dank; uw naam zij hoog verheven
tot in alle eeuwigheid!
Tot in alle eeuwigheid!

(Geestelijke Liederen 206)

De Heer is goedertieren (Woord op Zondag)

Ik wil graag iets met u lezen uit de eerste brief van Petrus, hoofdstuk 1, te beginnen bij vers 17:

En als gij als Vader aanroept Hem, die zonder aanzien des persoons oordeelt naar het werk van een ieder, wandelt dan in vreze de tijd van uw bijwoning. Gij weet immers, dat gij van uw onvruchtbare, door de vaders overgeleverde wandel niet verlost zijt door vergankelijke dingen, zilver of goud, maar door het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en onbevlekt lam. Hij is wel voorgekend vóór de grondlegging van de wereld, maar in het einde van de tijden geopenbaard terwille van u, die door hem gelooft in God, die hem opgewekt heeft uit de doden en hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op God zijn zou. Daar gij uw zielen gereinigt hebt door gehoorzaamheid aan de waarheid, tot ongeveinsde broederliefde, hebt elkaar vurig lief uit een rein hart, gij die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levend en blijvend woord van God. Want “alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem van het gras. Het gras verdort en de bloem is afgevallen, maar het woord van de Heer blijft tot in eeuwigheid. Dit nu is het woord dat u verkondigt is. Legt dan af alle boosheid en alle bedrog, huichelarij en afgunst en alle kwaadspreken; en weest als pasgeboren kinderen zeer begerig naar de onvervalste, redelijke melk [van het woord], opdat gij daardoor opgroeit tot behoudenis, als gij inderdaad gesmaakt hebt dat de Heer goedertieren is.

(1 Petrus 1:17-25, 2:1-3)

Wanneer u iets uit een brief leest, is het verstandig eerst even te kijken aan wie die brief gericht is. Het kan helpen om een bepaalde manier van schrijven in

zo'n brief te begrijpen. Deze eerste brief van Petrus was gericht aan:

“...de vreemdelingen, die in de verstrooiing zijn in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië, uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, door heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus;...” (1 Petrus 1:1,2)

“Vreemdelingen die in de verstrooiing zijn.” Hier wordt gedacht aan het feit dat de Joden reeds vanaf de dagen van Nebukadnezar verstrooid waren. Dat was dus al een aantal eeuwen voordat deze brief geschreven werd. Waarschijnlijk waren ze over de hele wereld verstrooid, maar in iedere geval over de landen in het Midden-Oosten. En in die landen waar zij terecht kwamen, waren zij uiteraard vreemdelingen. Vreemdelingen die in de verstrooiing waren.

Petrus richtte zich dus tot hen die Joods waren van geboorte, maar niet in Palestina woonden. Ze hadden echter wel Jezus Christus als hun Heer en Heiland aangenomen.

Deze mensen waren dus verstrooid in verschillende richtingen: Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië. Maar het waren wel uitverkorenen van God. Uitgekozen.

Uitverkiezing is voor velen een moeilijk onderwerp. Hier staat “uitverkorenen naar de voorkennis van God”. Dat is een belangrijk gegeven.

God heeft alle dingen geweten en we lezen dat ook van de Heer Jezus in Johannes 18:4: “Jezus nu, wetende alles wat over Hem komen zou.” Hij wist alles van tevoren. Toen Hij twaalf discipelen uitkoos, wist Hij dat Judas Hem verraden zou. Dat uitkiezen had met de zaligheid niets te maken. Dat was het uitkiezen van een kleine groep, die in Hem geloofden, om drie jaar lang met Hem op te trekken, zodat zij later oog- en oorgetuigen zouden kunnen zijn van al wat de Heer gedaan en gezegd had in die periode. Onder die twaalf was dus ook Judas en dat moet voor de Heer niet makkelijk zijn

geweest. De Heer koos er twaalf (Joh.6:70) en van die twaalfde wist hij dat deze man Hem zou verraden en overleveren om gedood te worden. De uitverkiezing van de discipelen was dus een uitverkiezing om een dienst te verrichten.

Hier in de brief van Petrus wordt echter aan een ander begrip van uitverkoren gedacht. Niet om een dienst te verrichten, maar uitverkoren door heiliging van de Geest. Dat is apart stelling door de Geest van God. De wereld is gevuld met vele mensen, ik weet niet hoeveel miljard. En ook al zijn we uiterlijk misschien niet allemaal precies hetzelfde, we blijven allemaal mensen. Allemaal gelijk.

Maar voor God zijn we niet allemaal gelijk. Er zijn er door God als het ware apart gesteld. Met een hekwerk eromheen. Staat het zo in de Bijbel? Nee. Maar het woord heiliging betekent afzondering. Zo heeft God degenen die Hij gekend heeft afgezonderd, apart gesteld. Reeds in de eeuwigheid heeft Hij geweten hoe wij zouden zijn. Hij heeft ons door het Woord geroepen en getrokken. Hij wist wie gehoorzaam zou zijn en wie luisteren zou naar het evangelie, naar het bevel van God om ons te bekeren.

(Even terzijde, bekeren is een bevel. Er zijn ook mensen die dat anders zien. Als die over bekering spreken, dan zeggen zij niet 'je moet je bekeren', maar 'je moet bekeerd worden'. Dat is op zichzelf wel een feit, maar het is een beetje ongelukkig uitgedrukt, want bij 'bekeerd worden', zou je kunnen zeggen dat een ander dat moet doen bij jou. Zo heeft Paulus in Athene echter niet gesproken toen hij heeft gezegd: "God zegt tegen de mensen dat allen zich overal moeten bekeren." De mensen moeten zich bekeren. Dat is de verantwoordelijkheid van een mens. Dat zegt God, dus wij moeten het niet anders gaan zeggen.)

God zegt dus dat de mensen zich moeten bekeren en God wist van te voren wie aan Zijn bevel gehoor zou geven. God wist wie dat verleden jaar deed, God wist ook wie zich vandaag nog bekeren zal en God kende ook allen die nog komen. Dat is dus de voorkennis van God.

En God heeft hen die hij gekend heeft en die geloofd hebben, apart gesteld door heiliging van de Geest. Zij hebben namelijk de Geest van God ontvangen en dat is het grote verschil tussen gelovige en ongelovige mensen. Ze hebben natuurlijk allemaal de menselijke geest, maar zij die geloofd hebben, hebben ook de Geest van God ontvangen, wat niet zonder gevolgen blijft.

Een belangrijk gevolg is dat zij overeenkomstig hetgeen Paulus in 1 Korintiërs 2 schrijft, daardoor in staat zijn de gedachten Gods te begrijpen. Het is merkwaardig dat vele mensen, als zij de Bijbel lezen, de zin van bepaalde Bijbelgedeelten niet vatten wanneer zij die lezen. Ze zijn niet dommer dan wij, helemaal niet. Ze bedoelen het ook niet minder goed dan wij het bedoelen. Nee, er is iets anders. Als zij de Geest van God niet hebben ontvangen dan missen ze het licht dat de Geest van God geeft en het inzicht dat de Geest van God heeft, want Gods Geest weet natuurlijk alles wat God betreft. En daardoor kunnen zij de dingen van God niet verstaan.

Heiliging, apart stelling door de Heilige Geest. Wat is de bedoeling daarvan? De bedoeling daarvan is dat we apart gesteld zijn tot iets. Wat is dat 'iets'? Dat staat hier in vers 2 van 1 Petrus 1: "tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed". Waarom staat dat er zo? Hiervoor is het nu van belang om te weten aan wie deze brief geschreven is. Deze brief was gericht aan Joden, Israëlieten. Zij kenden een heiliging, maar dat was niet een heiliging door de Geest, dat was een heiliging door de wet en door de roeping van God. Zij

hadden niet allemaal de Geest ontvangen. En waar waren zij toe geroepen? Tot gehoorzaamheid en tot besprenkeling met het bloed. Is dat gebeurd? Ja, dat is gebeurd. Want toen Mozes gereed was met het voorlezen van het boek der wet, heeft hij dat boek, het volk, en de hele Tabernakel (de door Israël gebouwde tentwoning voor God) besprenkeld met bloed. Daar vond dus besprenkeling met bloed plaats. En zij waren geroepen om te gehoorzamen aan de woorden die God sprak. Wat was dat voor gehoorzaamheid? Dat was de gehoorzaamheid van Israël.

En waartoe zijn wij geroepen? Tot de gehoorzaamheid van Jezus Christus. Dat is wel een verschil. Tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus. Beide dingen die hier genoemd worden, de gehoorzaamheid en de besprenkeling met het bloed, hebben betrekking op Jezus Christus, dus niet onze gehoorzaamheid en dan besprenkeling met het bloed van Christus, nee, wij zijn geheiligd tot de gehoorzaamheid en de besprenkeling met het bloed van Christus, beiden dus van Christus. Dat betekent dat onze positie voor God en de wijze waarop God ons ziet, is bepaald door twee dingen: de gehoorzaamheid van Christus (en niet van ons) en het bloed van Christus.

Dat is een belangrijk punt. Want hoe zou God ons uitverkoren kunnen hebben tot die eeuwige zaligheid die zo onnoemelijk groot is wanneer wij onder de maat bleven bij God? Onder de maat, want als het afhangt van onze gehoorzaamheid zijn we allemaal onder de maat. Natuurlijk zijn er gelovige mensen die vreselijk hun best doen en er zijn onder de gelovige mensen genoeg voor wie we grote bewondering mogen hebben. Maar bij God, in Gods weegschaal gewogen, of met Gods maat gemeten, een maat die volmaakt is, schieten ook zij te kort. Allemaal.

Maar de gehoorzaamheid en het bloed van Christus zijn geheel overeenkomstig de standaard van God. Aan Zijn gehoorzaamheid mankeerde helemaal niks en het bloed van Jezus Christus is het bloed van een totaal onschuldige. Maar dat niet alleen, het is ook het bloed van een rechtvaardige en dat ook nog niet alleen, het is het bloed van de volmaakte, degene van wie God kon getuigen: “Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb.”

Niet alleen voldeden de gehoorzaamheid en het bloed van Christus aan Gods maatstaf, maar “in Wie Ik Mijn welbehagen heb” komt daar nog bovenop. Voelt u? Dat is Jezus Christus!

Dat is nu de wijze waarop wij als christenen apart zijn gesteld. En dat wordt hier gezegd omdat de Joodse christenen die apart stelling als volk heel goed kenden. Alleen ging het nu om een apart stelling van een geheel andere soort. De Israëlieten waren door de wet apart gesteld en besprenkeld met het bloed van een stier. Dat sprak echter alleen van wat nog komen zou. Het was slechts een blauwdruk, zoals een blauwdruk spreekt van het huis dat straks op een perceel grond gebouwd gaat worden. Een beeld slechts. De werkelijkheid kwam nog. Nu die werkelijkheid hebben we hier. De gehoorzaamheid van Jezus Christus en de besprenkeling met Zijn bloed.

Na het werk van de Heer Jezus Christus is er wat veranderd. Ook voor de Joodse gelovige mensen. Die kenden als Joden God, de God van Abraham, Isaak en Jakob. Maar hier in de brief van Petrus wordt gezegd: “En als gij als Vader aanroept, Hem die zonder aanzien des persoons oordeelt naar het werk van een ieder...” (vers 17). Als Vader en niet als God of als Israëls God. Dat was wel een groot verschil met de positie van een Jood die Jezus niet kende en dus ook niet had aangenomen. Die kon God niet als zijn persoonlijke Vader aanroepen. In het Oude Testament wordt God

een enkele keer de Vader van Israël genoemd, dat wil zeggen van het volk. Maar je vindt nergens in het Oude Testament dat de individuele persoon God aansprak als Vader en zich bewust was van het kindschap. Dat is pas gegeven aan hen die Jezus Christus hebben leren kennen en in Hem geloofd hebben. Hij heeft ons tot de Vader gebracht. Zoals het in Johannes 1:18 staat: “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die in de schoot van de Vader is, die heeft [Hem] verklaard.”

Let hier vooral op het begrip Zoon. Dat wil zeggen dat men God niet heeft kunnen zien, maar God heeft Zijn Zoon gezonden en wat heeft nu de Zoon van God ons duidelijk gemaakt, wat heeft Hij ons verkaart? Wie God is, of wat God is? Nee dat staat er niet. Hij heeft Hem verklaard zoals Hij Hem kent. Hoe kent Hij hem dan? Als Vader natuurlijk! Hij is toch de Zoon van God?

Er zijn mensen die mij al verscheidene jaren kennen. Die kunnen van mij iets vertellen als kennis, als broeder, als vriend. Maar ik heb ook vijf dochters. Echter, als één van mijn dochters nu met u in gesprek komt, dan kunt u ook wat over mij horen. Maar dan hoort u toch wat andere dingen. Hoe dat zo? Omdat mijn kind me uiteraard op een andere manier kent. Die weet ook wat u weet, er zijn echter dingen die u niet weet, maar die mijn kinderen wel weten. Die kennen mij namelijk als vader, voelt u het verschil? Een engel kan ons iets over God vertellen, misschien wel veel over God vertellen. Er is er echter maar één die ons de Vader kan verklaren en dat is Jezus Christus, want Hij is Zelf de Zoon van God en Hij verklaart ons de Vader. Het klopt niet helemaal, maar misschien mag ik het zo zeggen: aan de hand van Zijn ervaring. De Heer Jezus leeft van eeuwigheid af in de liefde van de Vader. De Vader heeft de Zoon lief. Dat vinden we twee keer vermeld in het Nieuwe Testament. En toen de Heer Jezus op aarde wandelde en de mensen de Vader verklaarde, verklaarde Hij die Vader in Wiens liefde Hij

leefde en nog leeft. God is liefde. Jazeker, want Hij is een Vader die liefheeft.

God heeft zondaren ook lief. Dat weet u wel. Hij heeft Zijn Zoon gegeven om zondaren te verlossen. Natuurlijk heeft God zondaren lief. Niet dat Hij de zonde door de vingers ziet of dat Hij de zonde niet zo erg vindt, absoluut niet. Maar de mens heeft Hij wel lief. Als u zich echter bekeerd hebt en in de Heer Jezus geloofd hebt; een kind Gods geworden bent, dan heeft Hij u dubbel lief, als ik het zo mag zeggen. Niet gewoon als een schepsel of als een mens, maar als een geliefd kind. En dan mag u Hem als Vader aanroepen. Dat is behoorlijk vertrouwelijk. U mag knielen en tot God, uw Vader roepen.

Bekeren, wat is dat? Tot God gaan. Sommige mensen moet je duidelijk maken hoe je dat doet. Er zijn een heleboel mensen die regelmatig een kerkdienst hebben bezocht. Ze zijn opgegroeid met de Bijbel, weten een heleboel dingen. En dan, als je met ze in gesprek komt en een beetje durft doordrukken en vraagt of ze wel eens neergeknield zijn en tegen God gezegd hebben "Here God, ik heb altijd gehoord dat wij zondaars zijn. En nu kom ik tot U om te erkennen dat ik inderdaad een zondaar ben, ik ben schuldig. Maar ik weet dat U Uw Zoon gezonden hebt voor schuldige zondaars, daarom, vergeef mij. Om Jezus' wil, neem mij aan als Uw kind", komt er soms geen volmondig ja. En pas als je dat doet, heb je je bekeerd. Dat mag best in andere bewoording, daar gaat het niet om. Het is geen formule, nee het is een tot God keren. Ik hoop dat u dat allemaal gedaan hebt. Dan mag u in het vervolg spreken van God, de Vader. Ja er staat zelfs in de Bijbel dat u Hem Abba, Vader mag noemen. Abba, dat is een vertrouwelijke vorm van de Vadersnaam.

Nu, als wij dan als Vader aanroepen, Hem die zonder aanzien des persoons oordeelt naar een ieders werk,

wandelt dan in vreze de tijd van uw bijwoning. Het woord oordelen betekent hier niet alsnog verloren gaan, oordelen met een eeuwig oordeel. Nee, als we kinderen Gods zijn en wij noemen God onze Vader, dan gaat het hier niet om de vraag of iemand uiteindelijk de goede eindstreep bereikt, dat is de hemel, nee dan gaat het om het feit dat God, de Vader, het leven van zijn kinderen op een gegeven moment als het ware op de weegschaal legt. Er zullen vele dingen verdwijnen die geen waarde hebben en misschien blijven er enige dingen over waarvoor God een onderscheiding, een beloning, een kroon kan geven. God oordeelt zonder aanzien des persoons, naar een ieders werk. God veroordeelt geen gelovige mensen, want het oordeel over gelovige mensen heeft plaats gevonden op Golgotha en God oordeelt niet twee keer. Nee, dit is dus het beoordelen van ons leven op aarde. Aangezien God onze wandel als gelovige hier op aarde dus eenmaal zal beoordelen, wandelt dan in vreze.

Ik denk wel eens dat het woord vreze niet helemaal gelukkig gekozen is als vertaling omdat dat ons altijd doet denken aan behoorlijk bang zijn en ik denk niet dat dat de lading helemaal dekt. Het betekent wel ontzag, respect hebben voor God, eerbied. En in die zin wel bezorgd of oppassend zijn dat we niet van het rechte pad stappen en langs de helling naar beneden glijden. In die zin vrezen. God vrezen. "Zo wandelt in vreze de tijd van uw bijwoning". Bijwoning impliceert dat wij hier niet meer thuis horen als christen. Dat klopt. De hemel is ons vaderland en ons thuis is bij onze Vader, boven. Toch zijn we nog hier. Ja, maar we horen hier niet thuis, we zijn hier vreemdelingen, bijwoners. We behoren in de tijd dat we hier op vreemd terrein wandelen, te laten zien van welke familie wij zijn; van Gods familie, kinderen Gods.

We kunnen echter ook voortgaan op de wijze waarop wij tot dan toe geleefd hebben. Dat was voor de Joden het geval. Die werden gekenmerkt door een wandel, een levenswandel die door de vaders was overgeleverd, de Joodse vaders. Wat was dat voor een wandel? Die was ijdel, dat wil zeggen die leverde niets op, vruchteloos. Wat was vruchteloos? Nou, de wandel naar de wet omdat die wandel niet werkte. De wandel naar de wet brengt veroordeling. Er staat in Deuteronomium 27:26: "vervloekt is hij, die de woorden van deze wet niet metterdaad volbrengt." We weten dat niemand onder de mensen in staat is om voor honderd procent te doen wat er in het boek van de wet geschreven staat, ergo, die zich onder de wet stelt, stelt zich onder de vloek. Dat is geen geschikte wandel.

Wij zijn verlost van een dergelijke wandel, maar ook van een wandel in onverschilligheid. Een wandel in zonde, een wandel in wereldse dingen. Waardoor zijn wij verlost? Hebben wij daarvoor veel moeten betalen? Nee. Niet door vergankelijke dingen, zilver of goud. Wij zijn verlost door het bloed van Christus, het kostbare bloed van Christus. Niet door het bloed dat in Israël gestort is in de tabernakel, of later in de tempel van Salomo. Al die dieren die geslacht zijn hebben niet één zonde kunnen wegnemen. Wij zijn alleen verlost (samen met ieder die behouden is in de loop van de eeuwen van het begin tot het einde) door het bloed van Christus. Hij was een onberispelijk en onbevlekt Lam. God heeft Hem van eeuwigheid reeds gekend, maar in het laatst der tijden is Hij pas geopenbaard.

De Zoon Gods was er van eeuwigheid. Er staat niet voor niets in Genesis 1:1: "In het begin schiep Goden", meervoud, en "laat Ons mensen maken" (Gen. 1:26). Waarom is dat? Omdat God één is, maar in die Godheid zijn drie Personen. Daar was ook de Zoon. In het evangelie van Johannes lezen we in hoofdstuk 1:1-3: "In het begin was het Woord; en het Woord was bij God; en het

Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door hem geworden, en zonder hem is niet één ding geworden dat geworden is." Alles is door Hem geworden. Door wie? Door het Woord. Wie is dat Woord? Dat staat verderop: het Woord is vlees geworden. Wie is dan vlees geworden? Jezus Christus. Degene door wie God laat zien wie Hij is, degene door wie God Zich uitdrukt, door wie we God de Vader leren kennen. Door Hem zijn alle dingen geschapen.

Jezus Christus. Hij is dus van eeuwigheid gekend. Jawel, maar God heeft Hem ook gekend in een heel andere gestalte. God heeft Hem ook gekend als Degene die komen zou in het vlees als een mens in de wereld en die Zich geven zou op Golgotha, hangend aan een kruis. Het Lam dat geslacht zou worden voor onze zonden. Zo is Hij voorgekend, maar in het laatst der tijden, aan het begin van onze jaartelling, is Hij geopenbaard. Waarvoor? Ter wille van u, (de lezers van deze brief) die door hem gelooft in God, die hem opgewekt heeft. Voor ons is Jezus Christus geopenbaard als het Lam, het Lam van God, onberispelijk en onbevlekt.

Ik wil toch ook nog even wijzen op een misverstand dat bij sommige mensen aanwezig is. En wel dat God het offer nodig had. Waarvoor moest dat offer gebracht worden, waarvoor moest Jezus Christus Zich geven? Er zijn er die geneigd zijn te zeggen dat dat offer in de eerste plaats nodig was om God te verheerlijken. Dan zeg je het echter niet goed. Christus is geofferd, is gekomen, vanwege onze zonden en om zondaren te behouden door Zijn offer. Natuurlijk was dat offer tot eer van God, dat was bijzonder tot eer en verheerlijking van God, maar God heeft niet aan Zijn eigen eer gedacht toen Hij Zijn Zoon naar het kruis liet gaan. Christus is overgeleverd om onze zonden, dat staat er. En opgewekt tot onze rechtvaardiging.

Vanwege onze zonden is Hij overgeleverd. Zonder zonde was Hij niet geofferd.

Wat betekent dat? Dat betekent dat in Gods plan van eeuwigheid, om Zijn Zoon te geven als zoenoffer voor onze zonden, als motor, als grote motor de barmhartigheid, de ontferming, de liefde van God tot schuldigen, onwaardigen zoals wij, verborgen ligt. Ja, en dat is Gods grote eer. Dat die grote, machtige God, die geen mens gezien heeft of zien kan, dat van eeuwigheid af in Zijn hart heeft gehad om te doen. Hij die recht heeft om van ons onderwerping en eerbied te eisen, Hij heeft in liefde aan ons, onwaardigen, gedacht en het was reeds in de eeuwigheid in Zijn hart om Zijn Zoon te geven. Wonderbaar. En dat is zo machtig groot dat met name zij die door de Heer Jezus behouden zijn, als we eenmaal boven zijn en de troon van Christus omringen, niet kunnen ophouden God te danken voor deze overweldigende liefde, die Hem bewogen heeft om het liefste wat Hij had over te geven in zulk een lijden, tot ons behoud.

Nu, voor zover we christen zijn hebben we door Hem, door Jezus Christus en door de prediking van Jezus Christus in God mogen geloven, die Hem, de Heer Jezus, heeft opgewekt uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en uw hoop op God zou zijn. Hoe dat zo? Wel, we mogen daardoor weten dat in de grootste nood, in de grootste ellende, als wij tot God roepen en het lijkt alsof God absoluut niet horen wil en ons vergeet, God hoort en op Zijn tijd uitredt.

De Heer Jezus heeft geroepen: "Mijn God, ik roep des daags, en Gij antwoordt niet, en des nachts, en ik kom niet tot stilte." (Psalm 22:3) Geen antwoord? Wel een antwoord: op de derde dag is Hij opgewekt, op Gods tijd en op Gods wijze. Ja. God hoort. Opdat uw geloof en uw hoop op God zijn zou.

Maar er is nog een andere kant. God heeft Hem opgewekt uit de doden. We hebben geloofd in de Heer Jezus en wij weten dat wie in Hem gelooft heeft eenmaal Gods heerlijkheid in zal mogen gaan. Gelukkig. De zonden zijn vergeven. Maar ja, we zijn nog mensen op aarde en we leven tenslotte in dit lichaam en we leven dit menselijk leven. En dan worden we oud, en dan worden we zwakker, of we worden niet oud, maar krijgen de mededeling dat we ernstig ziek zijn en dan kan het moment komen dat we onze familie moeten waarschuwen, of laten waarschuwen omdat het einde wel dichtbij gekomen is.

We hebben gezegd dat we geloofd hebben, maar hoe staat het met dat geloof wanneer de dood voor de deur staat? Zeggen we dan nog, ja maar ik heb geloofd? Want de dood is een dreiging. Nu, hier staat: "God heeft Hem opgewekt uit de doden." Wie is opgewekt uit de doden? Degene die geoordeeld is en Zijn leven heeft afgelegd omdat hij onze zonden droeg en onze schuld betaalde. Dus de dood van Jezus Christus had alles te maken met onze schuld. De dood is het antwoord op onze schuld, op onze zonden. De Heer Jezus is in de dood gegaan als antwoord op onze schuld.

Maar Hij is er niet in gebleven. God heeft Hem opgewekt. God heeft bij wijze van spreken gezegd: "Natuurlijk, het oordeel over de zonde is onherroepelijk en dat moet uitgesproken en uitgevoerd worden, maar omdat Christus dat oordeel gedragen heeft, Hij die volkomen rechtvaardig was, is het genoeg. Hij heeft betaald. Ik kan Hem nu doen herleven. Ik kan Hem opwekken, want de zonde is afgerekend."

En als de zonde is afgerekend dan is ook het loon van de zonde afgerekend. Ja toch? God moet als antwoord op de zonde de zondaar laten sterven. En dat antwoord is op Golgotha geweest.

En dat sterven van gelovigen dan? Dat is geen oordeel meer. Dat is de overgang in het leven met de Heer en dat is heel wat anders. Daarom wordt er gesproken van een 'ontslapen en met Jezus zijn'. Ja. Met Jezus zijn. Wij mogen goede hoop hebben. Ons geloof en onze hoop mag op God zijn, die de doden opwekt, want Christus is opgestaan.

Maar dan vervolgt Petrus in vers 22: "Daar gij uw zielen gereinigt hebt door gehoorzaamheid aan de waarheid,..." Want er mankeerde heel wat aan ons. En door gehoorzaamheid aan de waarheid zijn onze zielen gereinigt. Zo simpel? Ja. Wat is dan de waarheid? Jezus Christus is de Waarheid. "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven." (Joh.14:16) Gehoorzaamheid aan de waarheid, aan Jezus Christus.

Maar het evangelie is ook de waarheid. Ja, allebei waar. En wie Jezus Christus en het evangelie gehoorzaamt en zich bekeert en in Hem gelooft, mag weten: mijn ziel was bedorven en bevlekt van ongerechtigheid, maar mijn ziel is nu gereinigt omdat Jezus Christus gestorven is en Zijn bloed mijn zonden heeft weggenomen.

Maar hier staat dan ook nog een doel: "...tot ongeveinsde broederliefde,..." Dat hoort er wel bij. Het grote gebod van de Heer Jezus. Als Hij dan zondaars liefhad, zouden wij dan medegelovigen niet liefhebben? Dat hoort er natuurlijk wel bij. "Daar gij uw zielen gereinigt hebt door gehoorzaamheid aan de waarheid, tot ongeveinsde broederliefde, hebt elkaar vurig lief uit een rein hart,..."

Dan gaat de zin verder met: "gij die wedergeboren zijt..". Dat verdient echt wel even onze aandacht. Wat betekent dat? Dat betekent dat we een nieuw leven gekregen hebben, want het leven waarmee wij leven en de natuur waarmee wij op de wereld gekomen zijn, kunnen bij God niet binnengaan. Die natuur van ons, die zondige natuur, is niet te verbeteren. Daar moest

dus nieuw leven komen. Wat is dat nieuwe leven? Dat is Jezus Christus. Vandaar dat er staat: "Wie de Zoon heeft, heeft het leven." (1 Joh. 5:12) Wie door het geloof Jezus Christus in zijn hart heeft, die heeft het leven. "En wie de Zoon niet heeft, heeft het leven niet." (1Joh.5:12) Jezus Christus is de waarachtige God en het eeuwig leven. Nou, als wij Hem hebben aangenomen, staat er in Johannes 1:12 en 13: "Maar zovelen hem aangenomen hebben, hun gaf hij het recht kinderen van God te worden, hun die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van het vlees, niet uit de wil van de man, maar uit God geboren zijn."

Wedergeboren. Wie Jezus Christus heeft aangenomen, wie in Hem gelooft, heeft nieuw leven, is wedergeboren. Hoe is dat tot stand gekomen? Geboorte vereist zaad. Eerst zaad, dan de plant. Eerst zaad, dan de vrucht en tenslotte de geboorte. Welk zaad? Wedergeboren, niet uit vergankelijk zaad. Dat strooien we op een akker. Nee, wedergeboren uit onvergankelijk zaad, door het levend en blijvend Woord van God. Dat is een belangrijk punt.

Waardoor vindt wedergeboorte plaats? Door iets dat leeft. Een zaadje dat je in de aarde strooit, is maar een korreltje, het lijkt net dood. Een zandkorreltje, zo ziet het er soms uit. Maar dat is het niet: er zit leven in! Het is merkwaardig, maar je strooit het in de aarde en op een gegeven moment zie je een jong plantje tevoorschijn komen en nog later bloemetjes. Eigenlijk een wonder, een groot wonder, maar zo heeft God het gemaakt. Nu, het zaad van Gods Woord is ook niet dood, het is het levend en blijvend Woord van God. Dat is een heel belangrijk punt. Geen wedergeboorte zonder het Woord.

Er zijn christenen die denken dat het iets is wat God op een gegeven moment werkt of geeft. Wanneer? Dat weten ze niet, misschien wanneer je in bed ligt. Je gaat

slapen als een niet-wedergeboren mens en je wordt 's morgens wakker als een wedergeboren mens.

Gaat het zo? Nee. Hoe dan wel? God komt met Zijn Woord; het levend en blijvend Woord van God en het kan gebeuren dat iemands geweten geraakt wordt en dat hij zich neerbuigt, zich bekeert en Jezus Christus aanneemt. Dan zegt God als het ware: daar ligt er één geknield, die is uit Mij geboren, die heeft namelijk nieuw leven.

Wat is dat nieuwe leven? Dat hij/zij Jezus Christus als Verlosser heeft aangenomen. Die is geboren, niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad, het levend en blijvend Woord van God, "Want alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem van het gras. Het gras is verdord en de bloem is afgevallen, maar het woord van de Heer blijft tot in eeuwigheid. Dit nu is het woord, dat u verkondigd is." Dus geboorte door het Woord Gods.

We hebben doorgelezen in hoofdstuk twee van deze brief. "Legt dan af alle boosheid en alle bedrog, huichelarij en afgunst en alle kwaadspreken;...." Waarom? Omdat dat bij ons vorige leven hoort. Voor een zondaar zijn dat heel logische en normale dingen. Niet dat je dat altijd met genoegen doet, maar het gebeurt wel vanzelf omdat je nou eenmaal een boze natuur hebt. Die dingen van dat oude leven die God niet gebruiken kan, moeten we echter afleggen. Al die dingen kenmerken ons oude leven.

Wat moet ons dan nu kenmerken? Dat vinden we in het volgende vers en daar gaat het me nu om. In hoofdstuk 1 lazen we waardoor de geboorte plaatsvond. Wedergeboren door het levend en blijvend Woord van God. En in hoofdstuk 2 staat wat dan het kenmerk moet zijn van die nieuwe boreling, dat pasgeboren kind: "en weest als pasgeboren kinderen zeer begerig naar de onvervalste, redelijke melk, opdat gij daardoor opgroeit tot behoudenis."

Dat betekent niet een opgroeien net zo lang tot je behouden bent, maar opgroeien tot de zichtbare positie van een gered, behouden kind van God. Zoals een baby moet opgroeien tot een volwassen mensenkind dat gewoon kan functioneren in de maatschappij. De geboorte is een feit, maar nu moet er groei komen. En waardoor komt er groei? Door de onvervalste, redelijke melk. Daardoor vindt het groeien plaats. Groeien, toenemen tot behoudenis. Tot die status die gezien wordt en erkend kan worden als kind van God. Je kunt het zien. Wat is daarvoor nodig? Hetzelfde als nodig was voor die geboorte: het levend en blijvend Woord van God. En wat is de redelijke en onvervalste melk? Datzelfde Woord van God. Ja, dat hebben wij nodig.

We zien tegenwoordig meer dan vroeger, de wereld is klein geworden, zegt men wel eens. Bovendien is daar de televisie waarop allerlei beelden getoond worden en heden ten dage worden zelfs de kranten afgedrukt in kleurendruk. Niet zelden krijgen we beelden van ondervoede kinderen te zien. En we weten allemaal dat dat door gebrek aan voeding komt. Dat betreft gewoon het aardse lichamelijke leven.

Maar we hebben net overdacht dat er bij ons ook een geestelijk leven is. Dat nieuwe, wedergeboren leven uit God. En hoe staat het daarmee? Daar hebben we geen plaatjes van. Op TV kan je die plaatjes niet zien en in de krant worden ze ook niet afgedrukt. Ik zou niet weten hoe je het moest voorstellen. Maar het is wel een feit dat er nogal wat zijn die wel wedergeboren zijn, maar duidelijk ondervoed zijn. Hoe komt dat? Omdat ze de melk hebben laten staan, daar houden ze niet zo van. Wat was die melk ook al weer? Het Woord van God.

Het Woord van God hebt U niet alleen nodig om wedergeboren te worden, maar u heeft dat van dag tot dag nodig om geestelijk gezond te groeien. Weest als

pasgeboren kinderen. Als. We zijn niet allemaal pasgeboren kinderen. Sommigen van ons zijn al veertig, vijftig jaar christen. Toch staat hier: als pasgeboren kinderen. Dus het verlangen naar dat Woord Gods moet zijn zoals een pasgeboren kind verlangt naar de melk, ook al kent u de Heer al vele jaren. We hebben Zijn Woord elke dag opnieuw weer nodig.

Helaas wordt er tegenwoordig steeds minder gelezen. Dat is jammer omdat God ons nu eenmaal een Woord heeft gegeven dat u lezen moet: de Bijbel. U kunt de Bijbel tegenwoordig ook op de computer zetten, maar ook dan moet u het lezen. Dat maakt geen verschil. Lezen. Lezen we nog? Gods zegt ons dat wij moeten lezen. Lees het Woord Gods.

Er is een tijd geweest dat de mensen niet zoveel boeken hadden, maar een Bijbel hadden velen dan toch wel. En zij lazen daarin. En tegenwoordig? Tegenwoordig zijn de boekenkasten meer dan gevuld met een heleboel boeken, van alles en nog wat. Ik weet niet hoeveel erin gelezen wordt, maar ik vraag me wel eens af of er ook een Bijbel tussen zit. En zo ja, of die Bijbel dan ook gelezen wordt.

Hier krijgen we van Petrus, een apostel van Jezus Christus, iemand die door de Heer gezonden is om ons wat mede te delen, het volgende advies: Als wij dan wedergeboren zijn, door dat onvervalste en onvergankelijke Woord van God, wees dan begerig naar die onvervalste, redelijke melk, want daardoor kun je groeien en wat proef je dan onder andere? Dat de Heer zo goedertieren is. "als gij inderdaad gesmaakt hebt, dat de Heer goedertieren is."

Ja zeker, dat is Hij. Hij is goedertieren. Of heeft u daar al genoeg van? Interesseert die goedertierenheid van de Heer u niet zoveel meer. Dan is het geestelijk niet

zo best. Dan bent u misschien wel een beetje gegroeid, maar waarschijnlijk met kromme beentjes. Zo kunnen kinderen in het aardse leven ook opgroeien met een gebrek aan voldoende goede voeding waardoor ze toch bijvoorbeeld een slecht beenderstelsel kunnen krijgen. Ze groeien wel, maar niet op de goede manier. Zo kun je als christen ook helemaal niet goed groeien. Verkeerd voedsel, ja. Het mooie is dat, hoe meer wij ons voeden met die onvervalste, redelijke melk van Gods Woord, niet met uittreksels, Gods goedertierenheid één van de dingen is die we dan ongetwijfeld hoe langer hoe meer zullen gaan proeven en waarderen. En wat hebben we het nodig dat de Heer goedertieren is.

(Hiermee wil ik natuurlijk niet zeggen dat we geen geestelijke lectuur mogen lezen. Dat kan goed en nuttig zijn, zolang het Woord van God maar maatgevend en gezaghebbend is.)

Hoe gaat het vaak? De één verspreidt elke week traktaten. De ander spreekt met zijn burens en zijn vrienden over de Heer Jezus. Er zijn er ook die dat niet doen, maar weer een goede Bijbelverklaring kunnen schrijven en er zijn er ook die goed kan preken. Prachtig allemaal. Maar we zijn wel allemaal nog steeds mensen en waar hebben we in dit aardse leven nu zo'n behoefte aan? Aan iemand die naast ons staat, die ons begrijpt, en die ook in staat is ons te troosten en te steunen en in bepaalde gevallen ook een oplossing te geven in onze nood. Wat is een geschikt woord om dat alles samen te vatten? Dat is dat woord dat je bijna alleen in de Bijbel tegen komt: "goedertierenheid". Bewogen worden door de behoefte om het goede te zoeken voor de ander. Getrokken door goedheid. Goedertierenheid. Wat hebben we dat nodig. Een kind heeft als het verdrietig is goedertierenheid van de moeder nodig. Die slaat haar armen om haar kind en troost het. Goedertierenheid.

Wij grote, flinke, volwassen mensen kunnen heel wat verstouwen, maar ergens hebben we o, zo'n klein hartje en hebben we zo'n behoefte aan goedertierenheid. Waar vindt u dat? Bij God. Indien u namelijk gesmaakt hebt dat de Heer goedertieren is. Dat is Hij. En hoe meer u dat proeft, hoe meer u van Hem wilt leren en horen.

Wees dus begerig naar die redelijke, onvervalste melk, want het is de melk die komt van Eén die meer goedertierenheid voor ons heeft, dan wij met z'n allen kunnen bedenken.

J. Ph. B.

U, o God, wil 'k dank bewijzen
voor uw goedheid, liefde en macht;
nooit kan ik genoeg U prijzen,
die aan mij zo gunstrijk dacht.
Mijne zonden zijn vergeven;
Jezus stierf voor mijne schuld;
alles is door Hem vervuld;
in de Zoon heb ik het leven.
Uwe liefde en uw genâ
zijn, Heer, zonder wedergâ.

U hebt mij uw Geest geven;
nu ben ik geen weze meer.
'k Mag als kind nu zonder beven
opwaarts zien tot U, o Heer.
Zou ik voor mijn Vader vrezen?
Nee, U bent in nood en strijd
om te helpen steeds bereid;
U zult steeds de liefde wezen.
Uwe liefde en uw genâ
zijn, Heer, zonder wedergâ.

(Geestelijke Liederen 99)